



Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. rugsėjo 6 d.*

„Viešoji tarnyba – Pareigūnai – Ištarnauto laiko pensija – Teisės į pensiją, įgytos iki tarnybos Sąjungoje pradžios – Pervedimas į Sąjungos sistemą – Trumpesnis nei dešimties metų tarnybos stažas – Mirtis – Atsisakymas grąžinti suinteresuotajam asmeniui kapitalą, atitinkantį pervestas nacionalines teises į pensiją ir teises į pensiją, įgytas ESIPS – Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalis ir 12 straipsnio 1 dalies b punktas – Nepagrįstas praturtėjimas“

Byloje T-171/22

OR,

OS,

atstovaujami *avocate* N. de Montigny,

ieškovai,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą T. Bohr, M. Brauhoff ir G. Niddam,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Truchot (pranešėjas), teisėjai H. Kanninen ir T. Perišin,

posėdžio sekretorius L. Ramette, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. gegužės 11 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 SESV 270 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovai OR ir OS, kaip A (toliau – A arba buvęs pareigūnas) teisių perėmėjai, prašo, pirma, panaikinti 2021 m. liepos 12 d. Europos Komisijos Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuro (PMO) sprendimą, kuriuo buvo atmestas jų prašymas grąžinti kapitalą, atitinkantį tėvo nacionalines pensines teises, įgytas iki jo tarnybos Europos Sąjungoje pradžios ir pervestas į Europos Sąjungos institucijų pensijų sistemą (toliau – ESIPS), ir kapitalą, atitinkantį šio asmens prieš mirtį į ESIPS sumokėtas įmokas, taip pat – jeigu būtų nuspręsta, kad jame pateikta papildomų motyvų, – 2021 m. gruodžio 22 d. sprendimą, kuriuo jų skundas buvo atmestas, ir, antra, grąžinti prašomas sumas kartu su palūkanomis, apskaičiuotas taikant Europos Centrinio Banko (ECB) pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą palūkanų normą, padidintą 2 procentiniais punktais.

Ginčo aplinkybės

- 2 2003 m. liepos 16 d. A pradėjo tarnybą Sąjungoje kaip sutartininkas pagalbinėms užduotims. Nuo 2004 m. liepos 16 d. jis ėjo pareigas Komisijoje kaip laikinasis tarnautojas, o 2006 m. balandžio 16 d. tapo pareigūnu.
- 3 2005 m. rugsėjo mėn. A pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) VIII priedo 11 straipsnio 2 dalį inicijavo kapitalo, atitinkančio iki tarnybos Sąjungoje pradžios įgytas nacionalines pensines teises, pervedimą į ESIPS (toliau – pervedimas „in“). Pavedus šį kapitalą į ESIPS, buvo pripažintas tam tikros trukmės papildomas pensijų draudimo stažas.
- 4 Vėliau A paprašė suteikti atostogas dėl asmeninių priežasčių laikotarpiu nuo 2008 m. rugsėjo 17 d. iki 2013 m. rugsėjo 16 d. ir jas gavo tam, kad galėtų dirbti Tarptautinėje ITER branduolio sintezės energijos organizacijoje (toliau – ITER), įsteigtoje Saint-Paul-lez-Durance (Prancūzija). Šios atostogos dėl asmeninių priežasčių buvo atnaujintos iki jo atsistatydinimo pareiškimo, kuris buvo pateiktas 2020 m. liepos 1 d. ir įsigaliojo 2020 m. rugsėjo 16 d.
- 5 Taigi A mokėjo įmokas į ESIPS nuo 2003 m. liepos 16 d. iki 2008 m. rugsėjo 16 d., t. y. penkerius metus ir du mėnesius.
- 6 2020 m. liepos 1 d., t. y. tą dieną, kai pranešė apie atsistatydinimą Komisijai, A elektroniniu laišku kreipėsi į PMO dėl procedūros, kurios reikia laikytis siekiant pasinaudoti teisių, įgytų ESIPS, pervedimu į kitą pensijų sistemą, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalį (toliau – pervedimas „out“). Tame pačiame elektroniniame laiške A paaiškino, kad nėra įgijęs dešimties metų faktinės tarnybos stažo, suteikiančio teisę gauti išstarnauto laiko pensiją.
- 7 2020 m. liepos 2 d. elektroniniu laišku išsiųstame atsakyme PMO nurodė A procedūrą, kurios reikia laikytis siekiant įvykdyti pervedimą „out“. PMO taip pat nurodė A, kad jis privalo pervesti savo ESIPS įgytų pensijos teisių aktuarinę vertę, nes išdirbo mažiau nei dešimt metų.
- 8 2021 m. sausio 5 d. A mirė.

- 9 2021 m. sausio 14 d. elektroniniu laišku ieškovų motina, buvusi pareigūno sutuoktinė, informavo PMO apie jo mirtį. Tą pačią dieną PMO, be kita ko, atsakė, kad buvęs pareigūnas nepateikė prašymo dėl pervedimo „out“ prieš mirtį, todėl toks pervedimas nebeįmanomas.
- 10 2021 m. kovo 18 d. ieškovai – vaikai ir vieninteliai mirusio pareigūno įpėdiniai – kaip teisių perėmėjai pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateikė prašymą sumokėti, pirma, kapitalo, atitinkančio nacionalinių teisių į pensiją, kurias jų tėvas įgijo iki tarnybos Sąjungoje pradžios ir kurios buvo pervedtos į ESIPS, ir, antra, kapitalo, atitinkančio pensines teises, kurias prieš mirtį buvęs pareigūnas įgijo ESIPS, vertes atitinkančią sumą.
- 11 2021 m. liepos 12 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) PMO atmetė ieškovų prašymą.
- 12 Konkrečiai kalbant, PMO ginčijamame sprendime nurodė: kadangi buvęs pareigūnas išdirbo mažiau nei dešimt metų, jis negali gauti Sąjungos pensijos, todėl jo našle likusi sutuoktinė ir išlaikomi vaikai negali gauti Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytų apgrąžinių išmokų. PMO taip pat nurodė, kad jokia Pareigūnų tarnybos nuostatų norma neleidžia grąžinti kapitalo, atitinkančio ESIPS įgytas pensines teises, įskaitant tas, kurias prieš mirtį į ESIPS pervedė buvęs pareigūnas ar tarnautojas, ir paaikškino, kad prašymas dėl pervedimo „out“ yra asmens teisė, suteikiama tik buvusiems pareigūnams ir tarnautojams, kuria atsistatydinęs pareigūnas prieš mirtį nepasinaudojo.
- 13 2021 m. rugsėjo 20 d. ieškovai, remdamiesi Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi, pateikė skundą dėl ginčijamo sprendimo.
- 14 2021 m. gruodžio 22 d. sprendimu (toliau – sprendimas atmesti skundą) ieškovų skundas buvo atmestas.

Šalių reikalavimai

- 15 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą ir sprendimą atmesti skundą, kiek jame pateikti papildomi motyvai,
 - įpareigoti Komisiją grąžinti prašomas sumas kartu su palūkanomis, apskaičiuotomis taikant ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą palūkanų normą, padidintą 2 procentiniais punktais,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 16 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl ieškinio dalyko

- 17 Iš reikalavimo dėl panaikinimo matyti, kad ieškovai Bendrojo Teismo prašo panaikinti ne tik ginčijamą sprendimą, bet ir sprendimą atmesti skundą, kiek jame pateikta papildomų motyvų.
- 18 Remiantis suformuota jurisprudencija, formaliai pareikštais reikalavimais panaikinti sprendimą atmesti skundą siekiama Bendrajame Teisme užginčyti aktą, dėl kurio buvo pateiktas skundas, kai šių reikalavimų turinys nėra savarankiškas (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Curto / Parlamentas*, T-275/17, EU:T:2018:479, 63 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Camós Grau / Komisija*, T-309/03, EU:T:2006:110, 43 punktą).
- 19 Atsižvelgiant į tai, kad šioje byloje sprendimu atmesti skundą tik patvirtinamas ginčijamas sprendimas, paaiškinant jį pagrindžiančius motyvus, reikia konstatuoti, kad reikalavimų panaikinti sprendimą atmesti skundą turinys nėra savarankiškas, todėl nereikia priimti sprendimo konkrečiai dėl šių reikalavimų. Vis dėlto nagrinėjant ginčijamo sprendimo teisėtumą reikia atsižvelgti į sprendime atmesti skundą pateiktus motyvus, nes šie motyvai laikomi sutampančiais su ginčijamo sprendimo motyvais (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Wattiau / Parlamentas*, T-737/17, EU:T:2019:273, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Dėl esmės

Dėl reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą

- 20 Grįsdami savo reikalavimą dėl panaikinimo ieškovai remiasi vieninteliu pagrindu, susijusiu su nepagrįstu Sąjungos praturtėjimu.
- 21 Ieškovai iš esmės teigia, kad Sąjungos biudžetas praturtėjo kapitalu, atitinkančiu, pirma, buvusio pareigūno teises į pensiją, įgytas prieš jam pradedant tarnybą Sąjungoje ir pervestas į ESIPS, ir, antra, buvusio pareigūno įmokomis į ESIPS, sumokėtomis jam einant pareigas Sąjungos tarnyboje.
- 22 Visų pirma ieškovai tvirtina, kad ginčijamas sprendimas neturi jokio teisinio pagrindo ir nesiremia jokių jurisprudencijos išaiškinimu.
- 23 Pirma, šiuo klausimu ieškovai nurodo, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnį Sąjungai leidžiama pasilikti mirusio pareigūno kapitalą, sukauptą ESIPS.
- 24 Viena vertus, ieškovai nesutinka su tuo, kad pervedimas „in“ yra neatšaukiamas. Jų teigimu, iš Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 ir 12 straipsnių bendrųjų įgyvendinimo nuostatų, priimtų 2011 m. kovo 3 d. Komisijos sprendimu C(2011) 1278, paskelbtu 2011 m. kovo 28 d. Administraciniuose pranešimuose Nr. 17-2011 (toliau – BĮN), 8 straipsnio 5 dalies matyti, kad pareigūno ar tarnautojo sprendimas atlikti kapitalo, atitinkančio nacionalines pensines teises, įgytas iki jo tarnybos Sąjungoje pradžios, pervedimą „in“ yra neatšaukiamas tik tiek, kiek minėtas

- pareigūnas ar tarnautojas vėliau gaus pagal šią sistemą mokamas išmokas. Ieškovai papildomai priduria, kad nors ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad pervedimas „in“ bet kuriuo atveju yra neatšaukiamas, jos taikyti nereikia, nes ja pažeidžiamas nepagrįsto praturtėjimo principas.
- 25 Kita vertus, dėl pervedimo „out“ ieškovai teigia, kad šioje byloje nagrinėjamas atvejis Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir BĮN nebuvo numatytas. Jie mano, kad nagrinėjamu atveju konkrečių veiksmų dėl pervedimo „out“ nesiėmimą lėmė ne mirusio pareigūno aplaidumas ar savanoriškas susilaikymas, o tik staigi, nenuspėjama ir neišvengiama mirtis praėjus mažiau nei keturiems mėnesiams po to, kai jis atsistatydino iš pareigų Komisijoje.
- 26 Be to, ieškovai pabrėžia, kad jokioje Pareigūnų tarnybos nuostatų normoje nenustatyta termino pateikti prašymą dėl pervedimo „out“, todėl aplinkybė, kad jis oficialiai nepaprašė įvykdyti šio pervedimo, negali būti aiškinama kaip buvusio pareigūno atsisakymas pervesti aptariamą sumą į kitą pensijų sistemą. Jie taip pat pažymi, kad 2020 m. liepos 1 d. kreipdamasis į PMO dėl veiksmų, kurių reikia imtis šiuo tikslu (žr. šio sprendimo 6 punktą), buvęs pareigūnas nedviprasmiškai išreiškė valią atlikti minėtą pervedimą „out“.
- 27 Antra, ieškovai teigia, kad nors buvo teisinis pagrindas buvusiam pareigūnui mokėti įmokas į ESIPS, jis jas pervedė negaudamas jokio atlygio, taigi nepagrįstai. Iš tiesų buvusio pareigūno sukauptos įmokos ESIPS tiek dėl jo tarnybos Sąjungoje, tiek dėl 2005 m. atlikto pervedimo „in“, galiausiai nesuteikė jam jokios teisės gauti pensiją pagal ESIPS, nes jis Sąjungos tarnyboje išdirbo mažiau nei minimalų laikotarpį, numatytą Pareigūnų tarnybos nuostatuose norint gauti ištarnauto laiko pensiją, t. y. mažiau nei dešimt metų.
- 28 Šiuo klausimu ieškovai mano, kad aplinkybė, jog Pareigūnų tarnybos nuostatuose aiškiai numatyta buvusio pareigūno ar tarnautojo galimybė pervesti kapitalą, atitinkantį jo ESIPS įgytas teises į pensiją, į kitą pensijų sistemą, ir išėtinės išmokos išmokėjimas, rodo, kad šis kapitalas nepriklauso Sąjungos biudžetui. Be to, ieškovai tvirtina, kad argumentas, jog grąžinus buvusių pareigūnų ar tarnautojų, neturinčių teisės į senatvės pensiją, sumokėtas sumas gali būti pakenkta ESIPS aktuariniam balansui, nėra įrodytas. Ieškovai taip pat teigia, kad solidarumo principas, kuriuo grindžiamas minėtas balansas, turi būti naudingas buvusiam pareigūnui ar buvusiam tarnautojui, kuris prie jo prisidėjo, nes priešingu atveju dėl šio solidarumo nepagrįstai patirtų nuostolių.
- 29 Antra, ieškovai tvirtina, kad jų nuostoliai dėl Sąjungos praturtėjimo yra realūs ir tikri.
- 30 Šiuo klausimu ieškovai teigia, kad, nepervedus „out“ mirusio pareigūno įgytas teises į pensiją atitinkančio kapitalo, jie negalėjo pasinaudoti papildomomis teisėmis, atitinkančiomis minėtą kapitalą, nors toks pervedimas „out“ į pensijų fondą, susijusį su paskutine buvusio pareigūno darbo vieta ITER, būtų leidęs jiems, kaip šio pareigūno teisių perėmėjams, gauti didesnę išmoką nei ta, kurią jie jau gauna, nes pastarosios išmokos suma priklauso nuo bendros minėtame fonde sukauptos sumos.
- 31 Ieškovai priduria, kad jei buvęs pareigūnas nebūtų atlikęs pervedimo „in“, jie taip pat būtų galėję gauti pensijų anuitetą ar kapitalą, mokamą pagal nacionalinę sistemą, kuriai jis priklausė prieš pradėdamas tarnybą Sąjungoje.
- 32 Komisija nesutinka su ieškovų argumentais.

- 33 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją tam, kad ieškinys dėl gražinimo, pagrįstas nepagrįstu Sąjungos praturtėjimu, būtų priimtas, reikia, kad būtų įvykdytos dvi sąlygos, t. y. įrodyti Sąjungos praturtėjimą be tinkamo teisinio pagrindo ir tai, kad dėl šio praturtėjimo ieškovas patyrė nuostolių (žr. 2018 m. liepos 3 d. Sprendimo *Transtec / Komisija*, T-616/15, EU:T:2018:399, 156 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 34 Dėl šio sprendimo 33 punkte nurodytos pirmosios sąlygos, pagal kurią teisė susigrąžinti iš praturtėjusio asmens įgyjama tik tuo atveju, jei nėra aptariamo praturtėjimo tinkamo teisinio pagrindo, reikia atkreipti dėmesį į toliau nurodytus dalykus.
- 35 Pažymėtina, kad savo argumentais ieškovai neginčija, kad yra tinkamas teisinis pagrindas, susijęs su buvusio pareigūno įmokų į ESIPS mokėjimu. Nors ieškovai apgailestauja, kad įvairios įmokos, kurias buvęs pareigūnas sumokėjo į ESIPS – nesvarbu, ar tai būtų įmokos, susijusios su jo eitomis pareigomis Sąjungoje, ar įmokos, susijusios su pervedimu „in“, kurį jis iniciavo 2005 m. (žr. šio sprendimo 3 punktą), – buvo pervestos „neatlygintinai ir be pagrindo“ ir „nesukuriant jokios pensinės teisės“, vis dėlto savo rašytinėse pastabose jie nedviprasmiškai pripažįsta, kad „egzistuoja teisinis pagrindas mokėti įmoką (-as) į ESIPS“. Be to, atsakydama į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą, ieškovų atstovė patvirtino, kad jų argumentai yra susiję su tinkamo teisinio pagrindo „pasilikti sumas“, atitinkančias buvusio pareigūno į ESIPS sumokėtas įmokas, nebuvimu.
- 36 Taigi savo argumentais ieškovai tik prašo Bendrojo Teismo pripažinti, kad tai, jog Komisija pasilieka visas buvusio pareigūno įmokas į ESIPS, šiam pareigūnui mirus, reiškia Sąjungos praturtėjimą be tinkamo teisinio pagrindo.
- 37 Kadangi buvęs pareigūnas įmokas į ESIPS mokėjo kaip sutartininkas pagalbinėms užduotims, vėliau – kaip laikinasis tarnautojas, ir galiausiai – kaip pareigūnas, jam atsistatydinus buvo taikomos nuostatos, susijusios su jo teisėmis į pensiją, taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų V antraštinės dalies 3 skyriuje ir VIII priede numatytas sąlygas. Šiuo klausimu reikėtų atkreipti dėmesį į toliau nurodytus dalykus.
- 38 Pirma, Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 36 straipsnyje nustatyta:
„Visais atvejais įmokos <...> [į ESIPS] išskaičiuojamos iš atlyginimų ir invalidumo pašalpų.“
- 39 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 38 straipsnį „[t]eisingai išskaičiuotos įmokos negražinamos“.
- 40 Pareigūnų tarnybos nuostatų 83 straipsnio 2 dalyje numatyta:
„Pareigūnai padengia trečdalį [ESIPS] finansavimo sąnaudų. Įmoka yra 10,3 % pareigūno bazinės algos, neįskaitant 64 straipsnyje nurodytų dydžių. Ji kas mėnesį išskaičiuojama iš pareigūnų algų. <...>“
- 41 Taigi iš šių nuostatų ir, be kita ko, iš Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 36 straipsnio ir 83 straipsnio 2 dalies matyti, kad Sąjungos pareigūnai ir tarnautojai privalo finansiškai prisidėti prie ESIPS.
- 42 Antra, Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnyje, esančiame Pareigūnų tarnybos nuostatų V antraštinės dalies 3 skyriuje, nustatyta:
„Pareigūnas, turintis ne mažesnę kaip 10 metų tarnybos stažą, turi teisę gauti ištarnauto laiko pensiją. Tačiau jei pareigūnui sukako daugiau metų nei pensinis amžius, jei nebuvo galima jo grąžinti į

tarnybą jam esant rezerve arba atsistatydinant tarnybos labui, jis turi teisę gauti tokią pensiją nepriklausomai nuo stažo. <...>

Pensinis amžius yra 66 metai. <...>“

43 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalį pareigūnas ar tarnautojas, kuris tarnybą Sąjungoje pradeda nutraukęs tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje arba kuris užsiėmęs veikla pagal darbo sutartį ar savarankiškai, po paskyrimo į nuolatinę tarnybą, tačiau prieš įgydamas teisę gauti ištarnauto laiko pensiją, kaip apibrėžta Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnyje, turi teisę sumokėti Sąjungai pensijos, į kurią tokioje tarnyboje ar užsiimant tokia veikla buvo įgyta teisė, kapitalo vertę, perskaičiuotą faktinio pervedimo dieną.

44 Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Pareigūnas, kuris nutraukia Sąjungos tarnybą, siekdamas:

- pradėti tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuri yra sudariusi sutartį su Sąjunga,
- pagal darbo sutartį arba savarankiškai užsiimti veikla, už kurią jis įgyja teisę gauti pensiją pagal sistemą, dėl kurios administracinės institucijos sudarė susitarimą su Sąjunga,

turi teisę, kad Sąjungoje ištarnauto laiko pensijos statistinis [aktuarinis] ekvivalentas[,] perskaičiuotas faktinei pervedimo dien[ą,] būtų perduotas administracijos ar organizacijos pensijų fondui, kuris jam moka ištarnauto laiko pensiją atsižvelgiant į veiklą, kuria jis užsiėmė pagal sutartį arba savarankiškai.“

45 Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Pareigūnas, kuris dar nesulaukė pensinio amžiaus ir kurio tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar invalidumo, ir kuris neturi teisės į tuojau pat prasidedantį ar atidėtą pensijos mokėjimą, išeidamas iš tarnybos turi teisę:

<...>

b) <...> gauti išmokas, numatytas 11 straipsnio 1 dalyje arba į tai, kad tokių išmokų aktuarinis ekvivalentas būtų pervestas į jo pasirinktą privačią draudimo bendrovę ar pensijų fondą, jeigu tokia bendrovė ar fondas garantuoja, kad:

- i) kapitalas nebus grąžintas;
- ii) mėnesinės išmokos bus pradėtos mokėti ne anksčiau kaip sulaukus 60 metų ir ne vėliau kaip sulaukus 66 metų;
- iii) būtų įtrauktos nuostatos dėl apgrąžos [apgrąžinių išmokų] ar maitintojo netekimo pensijos;
- iv) perkėlimas [pavedimas] į kitą draudimo bendrovę ar kitą fondą leidžiamas tik tada, jeigu toks fondas atitinka i, ii ir iii papunkčiuose nustatytas sąlygas.“

46 Iš šių nuostatų išplaukia, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog pareigūnas ar tarnautojas, kuris tarnybą Sąjungoje pradeda nutraukęs tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje arba kuris užsiėmęs veikla pagal darbo sutartį ar savarankiškai, turi teisę inicijuoti teisių į pensiją, kurias įgijo vykdydamas ankstesnę profesinę veiklą, pervedimą „in“ į ESIPS. Be to, Pareigūnų tarnybos

nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 1 dalies b punktu, numatyta pareigūno ar tarnautojo, kuris nutraukia tarnybą Sąjungoje, teisė pervesti Sąjungoje įgytas pensines teises į kitą pensijų fondą arba privačią draudimo sistemą, suteikiančią tam tikras specialias garantijas.

- 47 Trečia, iš šių nuostatų taip pat matyti, kad Sąjungos pareigūnų ir tarnautojų įmokų į ESIPS (nesvarbu, ar tai būtų įmokos, susijusios su jų einamomis pareigomis Sąjungoje, ar įmokos, susijusios su pervedimu „in“) tikslas yra finansuoti ESIPS, kad ateityje būtų galima mokėti ištarnauto laiko pensiją pagal Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir BĮN nustatytą reglamentavimą. Taigi šiomis nuostatomis nesiekama sukaupti kapitalo, kuriuo atitinkamas pareigūnas ar tarnautojas galėtų disponuoti. Priešingai, nei per teismo posėdį teigė ieškovai, pareigūnai ir tarnautojai nėra sumų, atitinkančių jų finansinį įnašą į ESIPS, „savininkai“.
- 48 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad Sąjungos praturtėjimas dėl buvusio pareigūno į ESIPS pervestų įmokų, kurias prašoma gražinti, – nesvarbu, ar tai būtų įmokos, susijusios su jo eitomis pareigomis Sąjungoje, ar įmokos, susijusios su pervedimu „in“, kurį jis iniciavo 2005 m. (žr. šio sprendimo 3 punktą), – nėra tinkamai teisiškai nepagrįstas, nes šios įmokos buvo pervestos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir BĮN nustatytą reglamentavimą, kad ateityje būtų galima mokėti ištarnauto laiko pensiją.
- 49 Be to, reikia pažymėti: kadangi buvęs pareigūnas iki atsistatydinimo nebuvo išdirbęs dešimties metų ir sulaukęs 66 metų (pagal šio sprendimo 42 punkte primintas Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnio nuostatas šios dvi sąlygos yra kumuliacinės), jis negalėjo gauti ištarnauto laiko pensijos.
- 50 Iš visų šio sprendimo 38–45 punktuose primintų nuostatų matyti, kad buvęs pareigūnas, atsistatydinęs iš pareigų Sąjungos tarnyboje, galėjo tik prašyti atlikti pagal ESIPS įgytų savo teisių į ištarnauto laiko pensiją, kurių dalį lėmė 2005 m. atliktas pervedimas „in“, aktuarinio ekvivalento pervedimą „out“ arba į pensijų fondą, kuriame jis, vėliau dirbdamas ITER, įgijo teisių, arba į pasirinktą privačią draudimo bendrovę ar pensijų fondą, kurie atitinka Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 1 dalies b punkte apibrėžtų kriterijų sąrašą.
- 51 Be to, reikia pažymėti, kad jokiaje Pareigūnų tarnybos nuostatų, jų priedų ar BĮN normoje nenumatyta galimybės ar pareigos visas įmokas, atitinkančias dalyvaujant ESIPS įgytas teises į pensiją, ar jų dalį gražinti buvusiam pareigūnui ar tarnautojui arba, mirties atveju, jo teisių perėmėjams, jeigu pareigūnas ar tarnautojas atsistatydina praėjus daugiau nei vieniems metams, bet dar neišdirbęs 10 metų, nes aptariamoms įmokoms negali būti prilygintos kapitalui, kuriuo galėtų disponuoti buvęs pareigūnas ar tarnautojas. Esant tokioms aplinkybėms, administracija turi vienintelę pareigą, kuri įtvirtinta BĮN 3 straipsnio 1 dalyje: pareigūnui ar tarnautojui galutinai nutraukiant tarnybą, ji turi jam pranešti aktuarinio ekvivalento sumą, atitinkančią visas pensines teises, kurias jis tuo metu yra įgijęs ESIPS.
- 52 Kalbant apie įmokas, atitinkančias kapitalo, atitinkančio nacionalines pensines teises, kurias buvęs pareigūnas įgijo prieš pradėdamas tarnybą Sąjungoje, pervedimą į ESIPS, taip pat pažymėtina, kad iš aiškios ir tikslios BĮN 8 straipsnio 5 dalies formuluotės matyti, kad visi sprendimai, susiję su pervedimo „in“ procedūra, aprašyta šio sprendimo 43 punkte, „dėl savo pobūdžio yra neatšaukiami“. Pareigūnui ar tarnautojui, kuris galutinai nutraukia tarnybą Sąjungoje, leidžiama pervesti ESIPS įgytų teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą į kitą pensijų sistemą tik pateikus prašymą dėl pervedimo „out“.

- 53 Be to, net darant prielaidą, kad ieškovų argumentus būtina aiškinti taip, kad jais siekiama pareikšti BĮN 8 straipsnio 5 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą (žr. šio sprendimo 24 punktą), reikia pažymėti, kad šie argumentai pirmą kartą buvo pareikšti dubliko stadijoje ir kad jie negali būti laikomi jau pateikto pagrindo papildymu. Taigi jie yra naujas pagrindas, kuris nėra grindžiamas teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, todėl pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 84 straipsnį, draudžiantį pateikti naujus pagrindus vykstant procesui, turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 54 Nagrinėjamu atveju, nepaisant prašymo pateikti informacijos, adresuoto PMO nuo 2020 m. liepos 1 d. (žr. 6 punktą), neginčijama, kad buvęs pareigūnas prieš mirtį nepateikė prašymo dėl pervedimo „out“, pagrįsto Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalies nuostatomis, nors toks prašymas pateikti informacijos ir gali patvirtinti prielaidą, kad A planavo inicijuoti tokį pervedimą „out“.
- 55 Darytina išvada: kadangi buvusio pareigūno ištarnauto laiko pensija nemokama ir jis nepateikė prašymo dėl pervedimo „out“, Komisijai, kuriai bet kuriuo atveju iš jokios teisės nuostatos neatsiranda galimybės grąžinti teisių perėmėjams visą kapitalą, atitinkantį teises į pensiją, įgytas ESIPS, arba buvusio pareigūno prieš mirtį į ESIPS pervestas tokias teises, ar jo dalį, negali būti priekaištaujama dėl praturtėjimo be tinkamo teisinio pagrindo dėl to, kad, buvusiam pareigūnui mirus, ji pasiliko visas į ESIPS sumokėtas įmokas.
- 56 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad negalima teigti, jog Sąjungos praturtėjimas, atsiradęs po pareigūno mirties pasiliekančiam jo įmokas į ESIPS, kurias prašoma grąžinti (nesvarbu, ar tai būtų įmokos, susijusios su jo pareigomis Sąjungos tarnyboje, ar įmokos, susijusios su pervedimu „in“, kurį jis iniciavo 2005 m.), neturi tinkamo teisinio pagrindo, todėl pirmoji sąlyga, nuo kurios priklauso nepagrįsto praturtėjimo konstatavimas, nėra įvykdyta; vadinasi, nereikia nagrinėti ir klausimo, ar įvykdyta šio sprendimo 33 punkte nurodyta antroji sąlyga.
- 57 Taigi reikia atmesti vienintelį ieškinio pagrindą ir prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl reikalavimo grąžinti prašomas sumas

- 58 Antruoju reikalavimu ieškovai Bendrojo Teismo prašo įpareigoti grąžinti, pirma, nacionalines teises į pensiją, kurias buvęs pareigūnas įgijo prieš pradėdamas tarnybą Sąjungoje ir kurios buvo pervestos į ESIPS, ir, antra, teises į pensiją, kurias prieš mirtį jis įgijo ESIPS.
- 59 Kadangi nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad vienintelis pagrindas, kurį ieškovai nurodo grįsdami šiame ieškinyje pateiktą reikalavimą panaikinti ir kuris grindžiamas nepagrįstu Sąjungos praturtėjimu, yra nepagrįstas ir turi būti atmestas, šio sprendimo 58 punkte nurodytas piniginis reikalavimas, kuris pats grindžiamas ginčijamo sprendimo neteisėtumu, turi būti atmestas.
- 60 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 61 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

62 Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, iš jų priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš OR ir OS bylinėjimosi išlaidas.

Truchot

Kanninen

Perišin

Paskelbta 2023 m. rugsėjo 6 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.